

Het sprookje van een armen denneboom.

De koude wind gierde door het woud, waar al de jonge denneboomen stonden, die langzaam heen en weer zwiepten.

De houthakkers, die verkleumd van koude huiswaarts keerden, zeiden tot elkaar: „Wat een vreeselijke stormwind! Dat zal een koude Kerstnacht worden!"

Die houthakkers wisten echter niet beter, en meenden dat de stormwind zoo gierde. Zij begrepen niet dat het de jonge denneboomen waren, die tot elkander zeiden:

„Hedennacht komt de Kerstengel en kiest onder ons de Kerstboomen uit!"

En zoo was het ook; toen de houthakkers het bosch verlaten hadden en het nacht geworden was, schreed de Kerstengel door de jonge dennen. Hij had een sneeuwwit kleed aan en tusschen zijn lange blonde haren schitterde een helle, glanzende ster. Onderzoekend ging de Engel van boom tot boom, bleef voor de mooiste staan en zei hun in welk huis zij als Kerstboom gezonden zouden worden.

Afgezonderd van de anderen stond een klein, armelijk boompje, en omdat hij zoo alleen en onbeschut stond, hadden wind en

De oude man droeg het boompje met veel moeite op den schouder mee.

regen hem zeer gehavend. Treurig keek hij rond en mompelde: „Bij mij zal de Kerstengel niet komen, want ik ben niet mooi en slank als de anderen!"

Doch ziet, terwijl hij daarover treurde, trad de vriendelijke Kerstengel op hem toe en zeide:

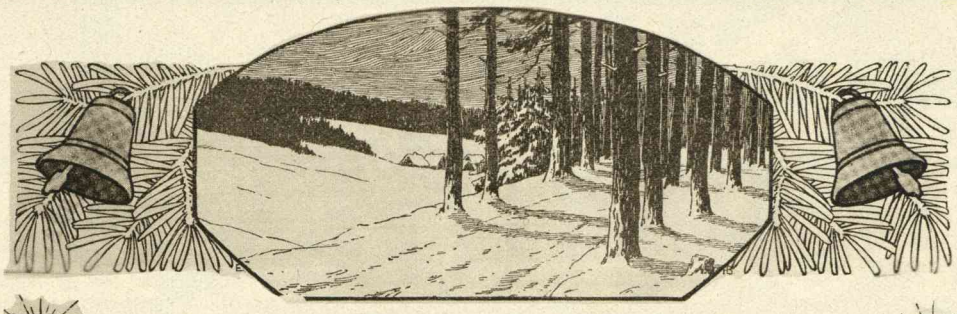
„Ik weet dat je treurig bent, omdat je niet zoo mooi en groot bent, als de anderen; doch wees niet bedroefd, want ik zal je als Kerstboom naar het Armenhuis zenden!"

Het kleine verhavende denneboompje richtte zich vol vreugde op en hoorde in zijn blijdschap niet, dat de andere boomen smalend en medelijdend uitriepen: „In 't armenhuis!" Vol geluk sliep hij in en droomde den ganschen nacht van Kerstmis in het Armenhuis.

Toen den volgenden dag de schemering ging vallen en alle andere sparren, die de Kerstengel voor Kerstboom had uitgekozen reeds weggehaald waren, kwam er eindelijk een oude man met witte haren en vele rimpels in het gelaat op hem toestrompelen.

„Nu word ik weggehaald," dacht 't boompje vol vreugde. De oude man zaagde hem af en strompelde met veel moeite met het boompje op den schouder door de dikke sneeuw naar het Armenhuis. Daar werd de denneboom op een lange tafel gezet, die met grof wit linnen bespannen was. Op de tafel stonden schotels met warm eten en lagen allerlei versnaperingen.

Zoodra de lichten aangestoken waren, kwamen de armen de gezellige, verwarmde zaal binnen; vooraan gingen een paar oude gebrekkige moedertjes, en mannen gebukt door ouderdom. Daarna kwamen moeders met kinderen. Allen namen plaats aan de tafel en luisterden aandachtig hoe een der mannen de Kerstgeschiedenis las. Vervolgens zongen ze een Kerstlied, de kinderen met heldere stem-

DE GOEDE KERSTMAN.

De brave Kerstman oud en grijs,
Die woont in 't land van sneeuw en ijs,
Trok waterdichte laarzen aan,
Om naar ons land op reis te gaan.
En achter hem in trippelschreden
Liep tal van aardig speelgoed mede;
Geschenken voor zijn jonge vrienden,
Die 't door hun braaf gedrag verdienden.

Doch bengels zooals Lien en Frits
Ontvangen van den Kerstman niets!
Zie hen daar eens bedremmeld staan!
De Kerstman kijkt hen toornig aan
En zegt: „jou kleine deugenieten!
„Moet jij mij telkens zoo verdrieten?
„Je speelgoed, poppen, prentenboeken,
„'t Is alles stuk of ver te zoeken.

„Tot straf krijg je geen Kerstmiskoek,
„Maar met de roe flink op je broek!"
Luid weenend riepen beiden toen:
„Ach, Kerstman, we zullen 't nooit weer [doen!"
De Kerstman hierdoor zeer bewogen,
Kreeg zelf tranen in de oogen
En zei: „Kom, kleine onverlaten,
„Ik zal er niet meer over praten!"

Toen nam de Kerstman heel gereê
Al 't stukgemaakte speelgoed meê.
Is dadelijk naar huis gekeerd,
Heeft 't netjes weer gerepareerd
En ommegaand teruggezonden.
Aan Lien en Frits, die van dien [stonde
Geen stukje speelgoed meer vernielden,
Maar alles keurig netjes hielden.

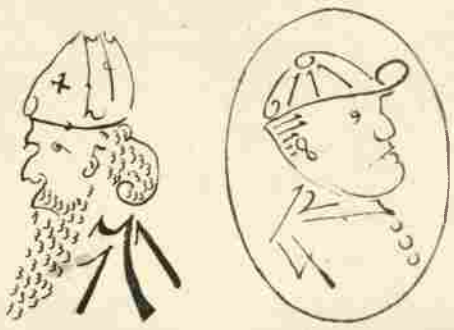
men de oude menschen zwak en bevende Ze zagen niet dat het boompje nietig en verwaaid was, neen, allen keken met glinsterende oogen naar zijn versierselen, het lekkers dat in zijn takken hing en de vele schitterende lichten. Hij zag niets rondom zich dan blijde gezichten en hierdoor voelde hij zich ook zoo gelukkig, dat hij niet meer aan de andere trotsche boomen dacht. Zijn wensch was vervuld, ook hij was een Kerstboom geworden, een bode van hemelsche vreugde aan de vreugdeloozen in het Armenhuis.

Oplossingen, enz.

We hebben thans weer vele oplossingen ontvangen en onder de oplossers waren verscheidene nieuwe familieleden. Dat doet me genoegen, maar vele oude kennissen heb ik gemist; waar zijn die gebleven?

De oplossing van het Prijsraadsel is: *Abonneert U op Panorama* en het totaal aan cijfers, dat de man in zijn hoofd had was 170.

We hebben verscheidene andere cijferhoofden ontvangen; een tweetal van de aardigste beelden we hieronder af. De een is van Hendrik Reinhardt van Driel te *Rotterdam*, die ons een St.-Nicolaaskop zond en Han Koch te *Amsterdam* die een Jockey heeft geteekend. Eerstgenoemde heeft bovendien van het letterraadsel zoo'n keurige oplossing ingezonden dat hij zijn prijs wel verdiend heeft.

De andere prijzen zijn bij loting ten deel gevallen aan: Lientje Pousma te *Leiden*, Carolina Coebergh te *Leiden* en Adriana Ridderhof te *Dordrecht*.

Prijsraadsel.

Onder de goede oplossers zullen we eenige prijzen verloten.

Denk er vooral aan op het adres te zetten: *Oom Tom*, Red. „Panorama", Doezastr., Leiden.

Zeg, Vriendjes, welk beest is dat nou?
Een Schoenlapper of Nachtpauwoog?
Een Witje of een Doodskopvlinder?
Wees in je oordeel niet te gauw.
Te vlug beraad veelal bedroog!
Een prijsje krijgt de goede vinder.

Ons Babbelhoekje.

W. Kramer. — Je zusje heeft gelijk gehad, zooals je gezien hebt. Ook je andere oplossing was foutief. Hierna beter!

M. Franken. — Van je cijferkop kwamen de cijfers niet alle even duidelijk uit. En dat moet.

Jan Casie. — Een soortgelijk raadsel als je mij toezond, heb ik reeds van verschillende neefjes en nichtjes gehad; en omdat er zoovelen zijn die het kennen, is het voor plaatsing niet geschikt. Intusschen bedankt voor de moeite.

Alida Huisman. — Ja, kindlief, je bent de eenige niet van wie ik een standje gehad heb, dat ons Kinderblad zoolang is weggebleven. Ik ben nu geen soldaat meer. We zullen hopen op beter tijden. Je cijferkop was heel aardig, doch je eene oplossing was fout.

Gerard Das. — Zeker, mag je meedoen. Hoe meer werk jullie mij geeft, hoe liever ik het heb.

Pieter v. d. Wind. — Ja, elk cijfer van den cijferkop moet afzonderlijk opgeteld worden.

I. Emanuel. — Vriendje, hoe kom je erbij een Prijsraadsel van verleden jaar op te lossen?

Jo Wapenaar. — Vergeten doe ik niet een van mijn neefjes, doch ik kan ze niet allen een prijs sturen. Daarom worden de prijzen verloot.

Gijsbertus Leene. — Je hebt knap je best gedaan en ik hoop voortaan je oplossingen geregeld onder de anderen te vinden.

Jo Brouwer. — Hè, foei, je deed mij schrikken. Had je van Oom Tom willen wegloopen? Overloopen naar een ander? Ik heb je klacht en die van andere neefjes en nichtjes aan den Uitgever van „Panorama" overgebracht en als het mogelijk is, zal er aan worden te gemoet gekomen. Je Sint Nicolaaskop was in vorm heel goed, doch had jammer genoeg het gebrek dat de cijfers te gerekt waren, zoodat hij voor plaatsing niet geschikt was.

Lientje Pousma. — Je hebt je adres vergeten: